

3° Saml.
S. 1° ryle
Ex. D. 23.

SÅNGER
FÖR
EN SÅNGSTÄMMA
MED
PIANO-FORTE
ACCOMPAGNEMENT
AF
GUNNAR WENNERBERG.

1^{sta} 2^{dra} Häftet

Med Förlagsrättighet

Pr. 1 Rdr 16 sk. bko.

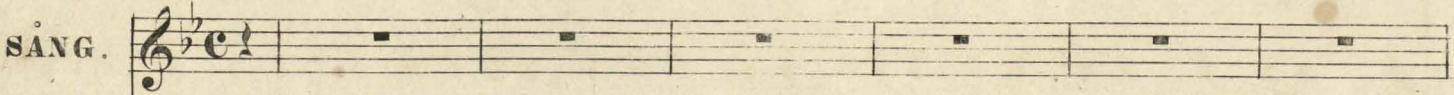
Stockholm, Abr. Hirsch.

406.

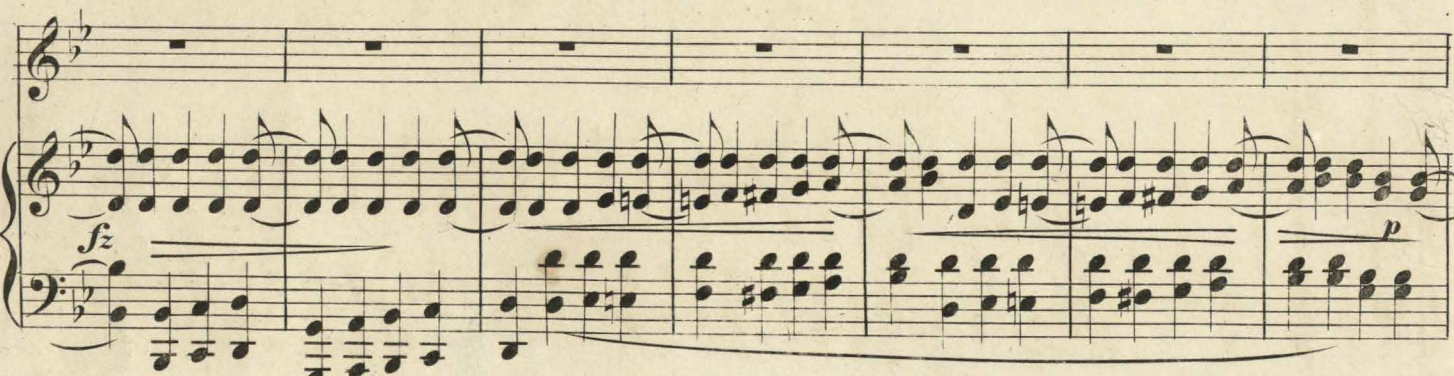
443.

KAISER BARBAROSSA.

Allegro ma non troppo.

SANG.

PIANO.

Der al - te Bar - ba - ros - sa, Der Kai - ser Friede -
Bart ist nicht vom Flach - se, Es ist vom Feuers -

rich, Im un - ter - irdschen Schlos - se hält er ver - zau - bert sich. Er
glut, Ist durch den Tisch ge - wach - sen, wo - rauf sein Kinn aus - ruht. Er

ist nie-mals ge - stor - ben, Er lebt darin noch jetzt; Er hat im Schloss ver -
nickt als wie im Trau-me, Sein Aug' halb of-fen zwinkt, Und je nach lan-gen

p ere -

bor - gen zum Schlaf sich hin - - ge - setzt.
Rau-me er ei - nen Kna - ben winkt.

seen - - do *f*

Der Er spricht im Schlaf zum

fp *sf*

sotto voce.

Kna - ben: Geh hin vor's Schloss, o Zwerg, Und sieh ob noch die Ra-ben herflie-gen

ritard. *a tempo.* *pp*

um den Berg. Und wenn die al-ten Ra-ben Noch fliegen im-mer-dar, So

muss ich auch noch schlafen, Verzaubert hun-dert Jahr.

So muss auch

ich noch schla-fen, Ver-zau-bert hun-dert Jahr. Rückert.

DEN FADER- OCH MODER-LÖSA VISAN.

Andantino.

SÅNG.

1. Hvems barn jag är, Jag vil - le så ger - - na ve - - -

PIANO.

ta. Dock jag vet jag har Båd' mor — och far; Vet dock ej hvar de

bo, hvad de he - - - ta.

2.

Jag var hos min far.
Han sade så hård och så dyster:
"Min är du ej,
"Jag känns dig ej,
"Dina bröder hade ej någon syster."

4.

Väl är jag arm,
Dock ska mina tårar ej rinna.
Min moders famn,
Min faders namn;
Skall till slut väl ändå jag finna.

3.

Jag kom till min mor;
Hon log och sade så stilla:
"Inga barn jag har;
"Sök opp din far,
"Han skall nog dra försorg om den lilla!"

5.

Hvems barn jag är
Jag börjar nu snart att veta
Far lyssnar mäst,
Mor sjunger bäst;
Och jag vet, hvar de bo, hvad de heta.

AFSKED .

Allegretto .

SÅNG.

PIANO.

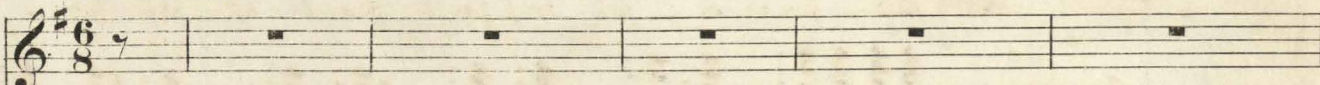
Så skil - jas vi åt — och träf - fas i - gen För att skil - jas å - ter en
 gång Och hop - pas alltjemt på vår bä - sta vän, Att vår skiljs messa ej blif - ver
 lång Dock, skul - le vi aldrig träffas mer Så är det därför, Så är det därför Att vi
 al - drig, al - drig skil - jas mer.

p *p* *f* *mf* *fz*

TÖSA PÅ SVÄLTERA .

(Westgöta-mundart.)

Moderato.

SÅNG.

PIANO.

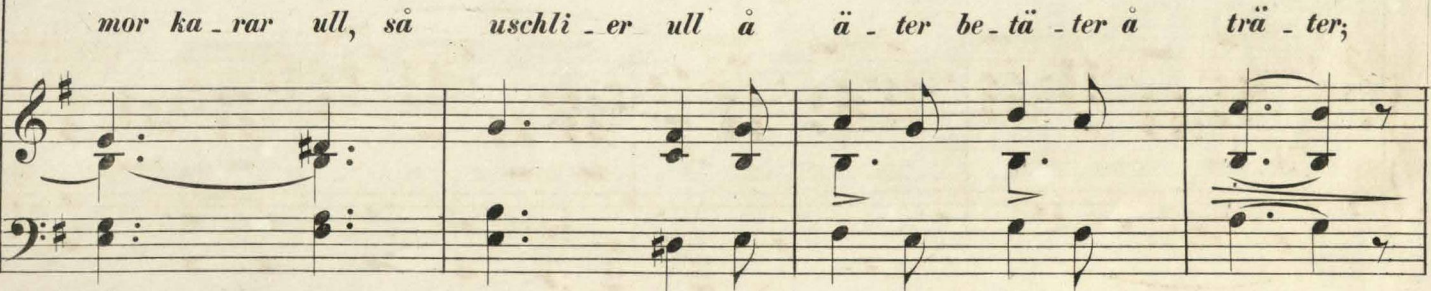

Ja vän_nar' a vo-re så långt här_i - frå, långt, långt bort i marke-ra hos

krä - ka! För får han ä full, så fa-se - li full å snaglar å sag - lar å rag - lar, å

mor ka - rar ull, så uscli - er ull å ä - ter be - tä - ter å trä - ter;

f *p*

Tvi tåcka vul - nin - ger tvi! — Ko - a i li - a, So - a på sti - a, Gå - sa å gri - sen,

fz *p*

Kat - ta i spi - sen, - Al la har di't möc - ke möc - ke bätt - re, Al - la

sp

Allegro quasi presto.

p

tar di't möcke möcke lättre än - ja, stackars — Mor! Mor! sköna er, stäng te, stäng te

fz *p*

dör - ra te ri - sa - skonken, a - - j! Häll - - ja, dä sa J få se, kör 'an

fz
fin - gra i fi - le - bonken, a - - j! stäng te skrub - - ben,

Ak - - ta stub - - ben, Håll i gub - - ben,

sp ja, sa ja in te dä förut? *sp* jo, fi - lebonken slo han ut; Kors e så - da föl - la,

ac - - ce - - le - - ran - do. *ff*
Öf - ver he - la köl - la flu - ter nu Gussgåf - ve - ra, dä en - da, som va kvar.

ac - - ce - - leran - do e cre - - seen - - do. *ff*

Tempo primo.

p e tranquillo.

Föl - - - la kun - ne ja la un - ten, den gam - - - le

le - e gub - ba - strunten, Men mjöl - ka den sul - le la ja ve - lat ha, som

in - - te har fått nåt på he - - le Guss da. Ja vån - nar 'a vo - re så

långt här i - fra, långt långt bort i mar - ke - ra hos krä - - - ka.

BLÜCHER.

Alla marcia.

SÄNG.

1. Der König Wilhelm Friederich Sprach sanft zu seinem Helden: Ihr spielt, und zwar nicht

PIANO.

niederig, wie ich mich höre melden. Ich bitt' euch lieber al-ter Held des bösen Beispiels wegen, Stellt

ein das Spiel um hohes Geld. Da sprach der al-te De-gen.

2.

Ich habe niedrig nie gespielt,
Seit ich das Spiel begonnen;
Und wo dem Feind die Bank ich hielt,
Da habt ihr stets gewonnen.
So lasst, Herr König, also mich
Fortspielen weil ich lebe.
Doch will ich nicht dadurch, dass ich
Ein böses Beispiel gebe.

3.

Nicht viel verlieren darf, wer noch
Gewonnen keine Schlachten;
Wer sie gewinnt, spielt nie zu hoch,
Das mögen Sie beachten.
Und sollt' ich auch mein Fürstenthum
Im hohen Spiel verlieren,
Verlier' ich nie doch meinen Ruhm,
Noch meiner Preussen ihren.

Rückert:

